

[Svend Auken]

Vi mener for det tredje, at det vigtigste arbejdsfelt i den hjemlige politik er indsatsen imod de sociale skævheder. Vi vil holde regeringen fast på løftet om ophævelse af karensgdagen. Vi ønsker en regulering af dagpenge og efterlønsatsen med 10 pct. Vi ønsker at fjerne den laveste efterlønsats, og vi ønsker at fjerne den trussel mod de langtidsledige, som lovbestemmelserne om de 70 og de 55 pct.s arbejdsløshedssatser betyder. Vi håber, vi kan få de radikale med på dette område. I dag ved vi jo, at den store plan for de langtidsledige blev en fiasko. Den blev ikke, som hr. Ole Vig Jensen i sin tid sagde det, 1980ernes reform. Den blev 1980ernes fiasko, både menneskeligt og arbejdsmarkedspolitisk set. Disse forslag er allerede til behandling i Folketinget, og vi har lagt dem frem på en sådan måde, at de er statsfinansielt neutrale.

Det fjerde område er indsatsen imod arbejdsløsheden. Vi har lagt forslag frem om ungdomsarbejdsløshed og kommunernes indsats. Vi ønsker en forstærket indsats, når det gælder kvindernes arbejdsløshed. Vi ønsker ikke at svække byggeriets beskæftigelse, sådan som regeringen har lagt op til. Tværtimod frygter vi en byggekrise, og derfor stiller vi forslag om flere penge til byfornyelse og til øgede almennyttige byggekvoteer.

På erhvervspolitikens område vil vi i forbindelse med Folketingets behandling af industriministerens redegørelse komme med et omfattende aktionsprogram til styrkelse af forskningen, produktudviklingen og eksportindsatsen i det danske samfund, og vi vil finansiere det ved at omlægge fra den passive erhvervsstøtte til en aktiv støtte for virksomhederne.

Vi vil også tage den gode idé, som regeringen oprindeligt havde om et halvoftentligt eller halvprivat ventureselskab, op og sige, at hvis regeringen mangler ryggrad over for industriministerens tidligere arbejdsgivere i Industrirådet, så vil vi gerne supplere den med denne ryggrad. En god idé skal ikke drukne på grund af organisationsleder-konservatisme og snæversyn – for nu at citere statsministeren.

Vi ønsker en pensionsreform, der gavner dem, der ikke har andet at leve af end deres folkepension, og som giver mulighed for dem, som i dag ikke har nogen pensionsordning, i en almen arbejdsmarkedspension. Vi ønsker at kæmpe for den nedsatte arbejdstid

i stedet for for det stigende privatforbrug, som vi alligevel ikke har råd til herhjemme. Det er både menneskeligt og beskæftigelsesmæssigt en bedre løsning. Vi har lagt op til en demokratireform, og vi vil gerne samarbejde om skabelse af en egentlig tryghedsreform i det danske samfund. Vi holder fast ved de 5 principper fra beretningen i sommer sammen med Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti og vil gerne i dag spørge Det Radikale Venstres ordfører – oven på de lidt overraskende meldinger som svar på statsministerens forslag om lidt tantiemeordninger på skattebegunstiget grundlag rundt omkring i erhvervslivet – om hr. Estrup på Det Radikale Venstres vegne mener, at man stadig væk fastholder disse principper.

Vi lægger endelig, som det niende, op til at styrke indsatsen vedrørende miljø- og kulturpolitikken. Jeg har allerede gjort nogle bemærkninger om det. Jeg mener, at dette måske er det allermest væsentlige for os som mennesker. Det handler om, hvad vi vil med vores tilværelse, hvad rammerne skal være om vort menneskeliv.

Jeg skal slutte med at sige, at disse 9 hovedområder vil være de vigtigste for Socialdemokratiet i det kommende år. Vi vil søge indflydelse i samarbejde med andre partier, ikke mindst Socialistisk Folkeparti, og vi vil, som vi plejer at gøre det, uanset om vi desværre ofte får lidt nedslående svar, appellere til de radikale om at opgive deres ulyksalige faderbinding til statsministeren og hans konservative regering. Vi mener, at denne forbindelse mellem radikalisme og konservatisme er omgængelse imod naturen. Med regeringen gør vi os ingen illusioner om et samarbejde. Vi indrømmer, at vi har lavet gode ting som skattereformer, aftalerne om Storebælt osv., men om de store samfundsproblemer, der nu er i horisonten, og som presser os herhjemme, har regeringen og vi så forskellige ideer, at vi ikke tror på et samarbejde. Alligevel vil jeg vove at appellere til Folketingets borgerlige flertal om i det mindste på ét område sammen med os at gøre en positiv indsats. Det gælder naturligvis om at fjerne det overgreb, der er sket på kommunerne ved strafafgiften, som har givet kraftigt stigende skattetryk og sociale nedskæringer ude i kommunerne, og om at ophæve det midlertidige bygge- og anlægsstop. Derfor